

In pagina a 4-a

ORIZONT CULTURAL

- Literatură : „CARTE DE CĂPĂȚII“
- Film : COMEDII DIN REPERTORIUL VERII
- Plastică : CUM RÎDEM ȘI DE CINE RÎDEM
- Revista revistelor

PRIMIRI LA TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

Delegația Partidului Poporului Mauritanian

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, a primit, miercuri, 8 august, în stațiunea Neptun, delegația Partidului Poporului Mauritanian, condusă de Abdoulaye Baro, membru al Comitetului Permanent al Biroului Politic Național al P.P.M., ministrul lucrărilor publice și al muncii, care, la invitația C.C. al P.C.R., face o vizită în țara noastră.

Au fost de față tovarășii Emil Drăgănescu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Ștefan Andrei, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Reprezentantul Partidului Poporului Mauritanian a transmis tovarășului Nicolae Ceaușescu un mesaj de salut din partea președintelui Republicii Islamice Mauritaniană, Moktar Ould Daddah, exprimând, totodată, mulțumirile conducerii P.P.M. pentru invitația de a efectua o vizită în România.

Mulțumind, tovarășul Nicolae

Ceaușescu a adresat cele mai călduroase felicitări Partidului Poporului Mauritanian și președintelui Republicii Islamice Mauritaniană, spre binele popoarelor române și mauritaniană, al cauzei păcii, libertății, independenței naționale și înțelegerii între popoare.

În cursul convorbirii s-a subliniat marea însemnătate pe care o are dezvoltarea relațiilor de concurență dintre țările ce luptă pentru propășirea și dezvoltarea economică și socială, pentru respectarea dreptului inalienabil al fiecărui popor de a-și hotărî singur către dezvoltării, de a formați și de vedea, în folosul întăririi prieteniei dintre cele două țări, al unității forțelor antiimperialiste de pretutindeni. Totodată, reprezentanții Partidului Comunist Român și Partidului Poporului Mauritanian s-au pronunțat în favoarea largirii, în continuare, a relațiilor politice, economice,

tehnice, culturale și în alte domenii dintre Republica Socialistă România și Republica Islamică Mauritaniană, spre binele popoarelor române și mauritaniană, al cauzei păcii, libertății, independenței naționale și înțelegerii între popoare.

În cursul convorbirii s-a subliniat marea însemnătate pe care o are dezvoltarea relațiilor de concurență dintre țările ce luptă pentru propășirea și dezvoltarea economică și socială, pentru respectarea dreptului inalienabil al fiecărui popor de a-și hotărî singur către dezvoltării, de a formați și de vedea, în folosul întăririi prieteniei dintre cele două țări, al unității forțelor antiimperialiste de pretutindeni. Totodată, reprezentanții Partidului Comunist Român și Partidului Poporului Mauritanian s-au pronunțat în favoarea largirii, în continuare, a relațiilor politice, economice,

Ziaristul chilian Juan Alfonso Bravo

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit miercuri dimineața pe

Juan Alfonso Bravo, trimis special al ziarului chilian „La Nación“.

La întrevvedere a participat tovarășul Cornel Burtică, membru supleant al Comitetului

Executiv, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Cu acest prilej, tovarășul Nicolae Ceaușescu a acordat un interviu ziaristului chilian.

In pagina a 2-a

- A FACE COMERȚ (Accente)
- În obiectiv : Agitația audio-vizuală
- O zi pe Dunăre (Însemnări)
- Serialul „Scintei tineretului“

LUCIDITATE

de MIHAI STOIAN

Am întâlnit și tineri dornici să dovedească altora, la fel de tineri, sau mai vârstnici, că sînt — într-un fel — „duri“, lipsiți de sentimente ducege, „căliți de viață“, „fără milă“ etc. Dar tînărul realmente hotărît să pătrundă esența lucrurilor, a fenomenelor existenței umane, nu se mulțumește cu păreri imprumutate de pe cine știe unde, sau formulate „după ureche“. Fîind om modern, contemporan al altor fantastice succese tehnico-științifice, el se adresează, să presupunem, dicționarului (de un fel sau altul, sint cu mîile, actualmente, pe glob). Atunci cînd, de pildă, vrea să descifreze exact conținutul cuvîntului milă, găsește într-unul din dicționare definiția : „Sentiment de compătimire pentru suferințele altuia“. Ei, și-atunci, este compatibil milă, compasiunea pentru suferințele altuia, cu un tînăr dinamic, hotărît, energetic, lucid și așa mai departe? Fără îndoială, DA (mai cu seamă într-o societate ca a noastră, socialistă, întemeiată pe etică și echitate).

Modul de existență mai accelerat (decît în trecut) poate strecura ideea că secolul acesta ar consta, exclusiv, în dinamism și energie, și mai puțin în reflexivitate, în meditație — și, consecutiv, „firească“, în absența sentimentului de milă (pentru unii echivalind chiar, culmea, cu... slăbiciunea). Alții vorbesc, într-altă orînduire socială, despre înstrăinarea omului față de om, despre inevitabila sa însingurare... La noi, din fericire, întîlnim adeseori dovezi simple, dar categorice, reconfortante, de compătimire... activă, în felurile împrejurii ale vieții de toate zilele (și, din nefericire, uneori și contrariu lor). Dar, orice s-or spune, la neoz, la durere, într-un impos de un fel sau altul, fiecare — oricît de rezistent, oricît de înțelept — simte ocazional nevoia umărului altuia, umărul unui prieten, al unui tovarăș de muncă, de școală, al unei rude, al unui cunoscut.

Mai întîlnim, camuflate sub cine știe ce fel de explicații, forme de egoism sau probe de insensibilitate față de Celălalt, de închidere — gravă — în sine, ori, pur și simplu, de primitivism sufletesc. Cînsit vorbind, ele nu sînt însă deloc specifice acestor meleaguri și poporului său, și, mai ales, momentul istoric pe care-l străbatem împreună. Am avut ocazia să văd, „pe viu“, ce înseamnă cu adevărat înstrăinarea omului față de om, sînd de vorbă, într-o țară capitalistă, cu un biet îndiviat „căzut la fund“. Omul se plîngea că, literalmente, „nu mai am nici o ușă deschisă“ și își repeta așa povestea, orișicui, fiindcă, de fapt, nu mai avea cui i-o povesti cu vreo speranță de îndreptare, de intrajutorare și

(Continuare în pag. a V-a)

In pagina a 2-a

(Continuare în pag. a V-a)

Scintei tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIX. SERIA II. Nr. 7534 | 6 PAGINI — 30 BANI | JOI 9 AUGUST 1973

ÎN ÎNTÎMPINAREA MARI SĂRBĂTORI

SUCCESE REMARCABILE ÎN ÎNTRECERE

Efortul creator al muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor de la uzina Vulcan, îndreptat în direcția îndeplinirii planului cincinal înainte de termen, s-a concretizat recent în noi și spectaculoase succese închinată zilei de 23 August. Astfel, angajamentul anual a fost depășit încă din luna trecută cu 10 milioane lei la producția marfă. Succesele menționate au determinat obținerea unui volum de beneficii peste plan de 5 milioane lei, cîștig în condițiile și ritm înalte.

rea principală în finalizarea acestor rezultate revine generalizării schimbului II și extinderii lucrului în schimbul III.

Colectivul întreprinderii de mecanică fină din Sinea a livrat, miercuri, ultimele echipamente de injecții din cantitățile de produse pe care se angajase să le realizeze peste prevederile planului, în cinstea zilei de 23 August. Analizînd rezervele existente de creștere a producției și eficienței economice, acest harnic colectiv a hotărît ca pînă la marea sărbătoare să realizeze o producție marfă evaluată la 12 milioane

lei, de aproape două ori mai mare față de cifra înscrisă inițial în angajament, să producă suplimentar, pentru beneficiarii interni și externi, încă 4000 pompe de injecție, precum și însemnate cantități de piese de schimb, de producție urmează să se obțină pe seama unei creșteri mai accentuate a producției orientativ, nivelul succesorilor obținuți în primele 7 luni ale anului, cînd s-au înregistrat sporuri de producție evaluate la circa 10 000 000 lei.

• În perioada care a trecut din acest an, colectivele fabricilor de cupru și acid sulfuric din cadrul întreprinderii metalurgice de metale neferoase de la Baia Mare au realizat, peste prevederile de plan, o producție marfă evaluată la 42 800 000 lei și beneficii însumînd 1,6 milioane lei. În cadrul recentei analize a indicatorilor de plan pe prima jumătate a anului, metalurgiei și chimiei băimăreni și-au suplimentat angajamentul anual cu aproape 10 milioane lei.

ÎN MUNȚII RODNEI

Întîlnirea minerilor a avut loc cu 17 zile mai devreme

La poalele Ineului, unul dintre cele mai înalte virfuri din Carpații Răsăriteni, acolo unde vîile se îngustează cit să mai lase loc doar apei și unui firav drum de munte, la intrarea în galeriile exploatareii miniere Rodna i-am cunoscut pe minerii, vagonetarii și pușgătorii unuia dintre colectivele care — printr-o hărnicie deosebită aproape tradițională — smulg întregi de minereu de fier și de zinc. La cîteva ki-

lometri de la intrarea în galerii am stat de corbă cu Iacob Filipescu, șeful unei echipe de escavare pe a cărei „fișă de lucru“ se inseria lunar mai multe tone de minereu escavate peste plan. „Oamenii mei — îmi spunea el — s-au obișnuit să deie randamente sporite. Nu este un secret pentru nimeni că reușim să ne înțelegem foarte bine între noi și că ne-am despărțit foarte greu dacă ni s-ar cere s-o facem“.

„Oamenii mei“ înseamnă, în expresia interlocutorului, de fapt, doi oameni: Iugan Octavian și Szabo Ștefan, primul minier și celălalt vagonetar. Amîndoi tineri, amîndoi frunziși. Cînd le cer să-mi vorbească despre cel mai important lucru din ultimul timp din viața lor și a minei soave. Apoi se hotărăsc. Evident, este vorba despre străpungerea unei galerii pentru întîlnirea cu alta. Asta înseamnă un fel de întîlnire fără oră, dar exactă prin locul în care trebuie să se întîmpine. Exactitatea mai constă în măsurătorile făcute dinainte de topografie. După șapte luni de săpături — vreme în care vagonetele au discutat și transportat în altă parte cîteva sute de mii de tone de munte — echipa lui Iacob Filipescu s-a întîlnit cu o altă echipă. Totul s-a petrecut

FLORENTIN POPESCU

(Continuare în pag. a V-a)

Pe șantierele de investiții

ATENȚIA CONCENTRATĂ

SPRE OBIECTIVELE PRODUCTIVE

• Optimismul constructorilor • Termenul inițial poate fi respectat • De ce nu se apelează la tineri?

Citiți relațiile redactorilor noștri în pagina a III-a

Din Bărăgan și pînă la munte BĂTĂLIA PÎINII CONTINUĂ

Pe frontul campaniei agricole de vară continuă, trebuie să continue cu intensitate sporită, executarea lucrărilor prevăzute în încercatul calendar agricol de sezon. Mai ales în acele județe unde secerișul se află în plină actualitate, fiecare ceas din zi pretuiește cit zece ceasuri din alte perioade obișnuite. Acum, duse în vedere că suprafețele rămase încă nerecoltate se află în zone cu un relief deluros, se impune intervenția forțelor manuale, pentru că, știut este, fiecare zi de întîrziere înseamnă un minus în producția de grîu, în hambarele țării. Măștile de utilaje ca și antrenarea unui număr sporit de secerători, folosirea eficientă a acestora, condiționarea ritmului de lucru înalt solicitat de zilele care urmează. Pe aceeași agendă a urgențelor se situează și recoltarea, conservarea și depozitarea furajelor. La costul lucrului, al finului de pe pașii și finete, la însolozări, la stringerea tuturor resurselor secundare de hrană pentru animale, ajutorul tinerilor este la fel de prețios și de așteptat ca în lucrurile de grîu. În zonele sudice mecanizatorii au sarcina efectuării operative a arăturilor și pregătirea pentru apropiata campanie de toamnă. La constituirea lucrătorilor din unitățile situate în zona de cîmpie, are loc în aceste zile la Sala Palatului R.S.R. se sublinia de altfel necesitatea îndeplinirii întocmai a planului de mîsură menit să conducă la sporirea producțiilor cîtoare. Așadar, o întrecere cu timpul, cu „reduțele“ rămase încă necucerite pe frontul grîului, al arăturilor de vară, al asigurării bazei furajelor, al recoltării legumelor, fructelor.

tribune la încheierea grabnică a treburilor verii. Lată deci, în timp ce în Bărăgan se ară, în Sibiu se lucrează intens la secerat și treierat.

SIBIU : TOȚI CEI PREZENȚI ÎN SAT DAU AJUTOR LA MUNCILE CIMPLULUI.

Eforturile agricultorilor sibieni sînt îndreptate în aceste zile în special la recoltarea suprafețelor de grîu, aici secerișul începînd mult mai tîrziu decît în alte părți de țară. Lată de ce chemarea organizațiilor U.T.C. adre-

sată tinerilor satului, alții cîși sînt, Sibiu arînd un număr record de tineri lucrători în unitățile agricole, vizează antrenarea acestora în mod deosebit la grăbirea lucrării sus-amintite. Cum s-a răspuns? Un unanim prezent, nu numai de la cei care lucrează în agricultură, ci și de la elevii și studenții sosiți în vacanță, de la tinerii muncitori aflați în concediu, acasă. Peste 25 de formații uteciste, cuprînzînd între 15—30 membri fiecare, ac-

OCTAVIAN MILEA
(Continuare în pag. a II-a)

Elevii Liceului nr. 6 din Ploiești — „grădinarii ai orașului“. În timpul vacanței zilnic numeroși elevi ajută la plantatul și plivitul florilor, la întreținerea spațiilor cerii. Lată-i pe cîteva dintre ei plivind florile de pe marginea șoselei de la intrarea în oraș.

Foto : O. PLECAN

PROMOȚIA '73

Hunedoara vă așteaptă!

Mare bucurie cînd s-a aflat că la combinatul din Hunedoara vor fi repartizați din actuala promoție, 114 ingineri și subingineri. În anii anteriori, Ministerul Industriei Metalurgice, se dovedise foarte zgîrcit la acest capitol, așa că promisiunea nu putea decît să-i bucore pe siderurștii. A sosit șonocul repartizării, dar în loc de cadre tehnice, combinatul a primit... o nouă adresă prin care este incunoscută că numărul celor repartizați (nu s-au spus motivele) va fi de numai 56. „Nu-i nimic, este bine și alt, și-au spus hunedorenii. Față de anul trecut, cînd am primit nu-

mai 18, tot s-a înregistrat un progres“. Ca gazde care se respectă, au făcut pregătiri intenționate de neabîndare ziua (1 august), cînd cei repartizați trebuiau să sosească.

Astăzi este 8 august. La serviciul personal al combinatului, sîntem informați că din cei 56 absolvenți repartizați s-au prezentat la posturi doar 26. Dar nici aceștia nu s-au angajat cu toții. În secții pot fi întîlniți doar (rețineți) 5 ingineri și sub-

ALEX. BĂLGRĂDEAN
(Continuare în pag. a V-a)

În euforia victoriilor SĂ NU UITĂM PROBLEMELE DE FOND ALE TENISULUI

Deci, tenismenii români au obținut o nouă victorie, ale cărei dimensiuni și semnificații le-am prezentat într-un comentariu publicat în ziar. Mai presus decît victoria și calificarea este însă sentimentul că avem, cel puțin în perspectivă, o nouă și redutabilă echipă de „Cupa Davis“.

Dar nu despre aceste lucruri îmi propuseseam să scriu în rîndurile de față.

Ne-am calificat, pînă acum, de 3 ori în finala „Cupei Davis“. Sîntem, din nou, la doi pași de „Salătiera de argint“. Dar se pare că euforia victoriilor, succesorilor ce se tin lînt, ne-a făcut să scăpăm din vedere rezolvarea cîtorva probleme de fond, de mare importanță, ale tenisului românesc. E firesc că bucuriile și satisfacțiile pe care ni le-au prezentanții noștri, să se rezeme

și pe niște măsuri care să ducă la consolidarea prestigiului și succesele internaționale dobîndite. Ascensiunea echipei noastre în această nouă ediție a „Cupei Davis“ este altă de impresionantă încît nu pot să rezist tentației de a mă gîndi cit de departe putem ajunge. Cu

V. CABULEA
(Continuare în pag. a V-a)

ÎN OBIECTIV Agitația audio-vizuală UN DIALOG AL ACTUALITĂȚII

Am mai întâlnit, evident, într-o primă fază, diversele forme de agitație audio-vizuală făcând parte din stilul de muncă al comitetelor U.T.C. respective. Mărturisesc însă că în puține locuri faptul mi s-a părut mai limpede exprimat, mai tehnic alocat în activitatea productivă propriu-zisă, decât la Fabrica textilă „Oltul” din Sf. Gheorghe.

— Încercăm — mărturisea Elisabeta Torok, secretara comitetului U.T.C. — ca, prin intermediul acestei forme de muncă, să intrăm în contact cu cei apropiați de noi de tinerii din întreprindere un permanent dialog al actualității. Toate problemele la zi ale unității, fie că este vorba despre cele legate de producție, disciplină, autotăiere etc., pot fi situate astfel, credem, mai bine, mai prezent, în atenția tinerilor, în dezbaterile celor două organizații U.T.C.

— Într-adevăr — ne declara Vasile Man, secretar al Comitetului județean Covasnă al U.T.C. — tinerii de la Fabrica „Oltul” reușesc să valorifice cu bune rezultate în producție, în viața de întreprindere în general, resursele acestei forme de activitate, din păcate insuficient, întru-bună-zică, „descoperim” chiar de către comitetul U.T.C. din alte unități din județ. Au fost obținute în acest sens, în ultima perioadă, succese deosebite în întrecerea „Tineretului” — factor activ în îndeplinirea cincinalului înainte de termen”, în soluționarea unor probleme legate de îmbunătățirea disciplinei, reducerea fluctuației de cadre, inițierea de originale concursuri profesionale între organizații.

— Ne aflăm în secția filaturii? aici acțiunea organizației U.T.C. numărul doi. Simpla enumerare a multor panouri, anunțuri, grafice existente aici nu se pare semnificativ: criteriile concrete conform cărora este inițiat un concurs al inovatorilor: alte două panouri conțin: elemente privind în mod clar și în care organizația U.T.C. numărul doi se prezintă în întrecerea cu organizațiile din celelalte secții și o serie de angajamente asumate individual de către ucenici. Efectuăm un sondaj rapid referitor la modul în care comitetul însuși a lucrat în valoare de peste 50.000 lei pe plan. Aflăm că îndeplinirea acestui angajament este posibilă și datorită faptului că o anumită fluctuație superioară ea însăși normele planificate).

— Când va fi instalat panoul pe care vor fi înscrise și aceste angajamente?

Răspunsul secretarei U.T.C. pe organizația „L. Păli”, sosește prompt, mult mai prompt decât mă așteptam, însoțit de un zâmbet discret.

— Panoul la care vă referiți a și fost realizat, imediat după adunarea U.T.C. de miercuri, și se află aici, deasupra ringurilor din stînga dv.

— Într-adevăr așa este? Itețele albe, decupate de o mină prietenoasă, se lasă parcă îngiurate de privire: cele trei ucenici își propun de data aceasta să depășească frecarea planului lunar cu unu la sută, ceea ce reprezintă un plus individual de două kilograme de fire zilnic!

— Ne-am obișnuit să avem permanent în față, la locul de muncă — opunează uctura Maria Vulcan — sarcinile de muncă pe care trebuie să le realizăm, angajamentele asumate în adunările U.T.C., problemele curente legate de disciplină sau economii. În acest mod fiecare se simte stimulată într-un fel deosebit să muncească mai bine, să obțină rezultate „competitive” față de cele atinse de colegii din secția în care lucrează sau din celelalte secții. Emisiunile pe tema „economilor” de pildă, prezentate de către stăru de radioamplificator în care comitetul U.T.C. comunica modalități concrete de acțiune — au determinat o adevărată campanie pentru economisirea materiei prime în secție; rezultatele atinse de noi au determinat preocupări și acțiuni imediate în acest sens și în cadrul organizațiilor cinci și șase tesătorie.

— În fața unei caricaturi aflate la gaza satirică din secția tesătorie zămbesc fără să vrem: liniile desenului în care este „prins” chipul unui infirmită sunt destul de stângace.

— Aveți tot dreptul să zîmbiți — îmi spune secretara organizației U.T.C. Rozalia Szasz — dar să știți că aceste caricaturi au contribuit serios la eliminarea aproape completă a absențelor și intirzierilor, care, cu puțin timp în urmă, făceau ca rezultatele secției să nu fie cele maxime.

— Această situație și în cadrul organizației U.T.C. numărul nouă, „mecanic seif”, al cărei colectiv și-a propus să își sporească aportul în realizarea operațiilor de autotăiere, urmând să execute, până la sfârșitul acestui an, lucrări în valoare de peste 50.000 lei pe plan. Aflăm că îndeplinirea acestui angajament este posibilă și datorită faptului că o anumită fluctuație superioară ea însăși normele planificate).

— Când va fi instalat panoul pe care vor fi înscrise și aceste angajamente?

Răspunsul secretarei U.T.C. pe organizația „L. Păli”, sosește prompt, mult mai prompt decât mă așteptam, însoțit de un zâmbet discret.

— Panoul la care vă referiți a și fost realizat, imediat după adunarea U.T.C. de miercuri, și se află aici, deasupra ringurilor din stînga dv.

— Într-adevăr așa este? Itețele albe, decupate de o mină prietenoasă, se lasă parcă îngiurate de privire: cele trei ucenici își propun de data aceasta să depășească frecarea planului lunar cu unu la sută, ceea ce reprezintă un plus individual de două kilograme de fire zilnic!

— Ne-am obișnuit să avem permanent în față, la locul de muncă — opunează uctura Maria Vulcan — sarcinile de muncă pe care trebuie să le realizăm, angajamentele asumate în adunările U.T.C., problemele curente legate de disciplină sau economii. În acest mod fiecare se simte stimulată într-un fel deosebit să muncească mai bine, să obțină rezultate „competitive” față de cele atinse de colegii din secția în care lucrează sau din celelalte secții. Emisiunile pe tema „economilor” de pildă, prezentate de către stăru de radioamplificator în care comitetul U.T.C. comunica modalități concrete de acțiune — au determinat o adevărată campanie pentru economisirea materiei prime în secție; rezultatele atinse de noi au determinat preocupări și acțiuni imediate în acest sens și în cadrul organizațiilor cinci și șase tesătorie.

— În fața unei caricaturi aflate la gaza satirică din secția tesătorie zămbesc fără să vrem: liniile desenului în care este „prins” chipul unui infirmită sunt destul de stângace.

— Aveți tot dreptul să zîmbiți — îmi spune secretara organizației U.T.C. Rozalia Szasz — dar să știți că aceste caricaturi au contribuit serios la eliminarea aproape completă a absențelor și intirzierilor, care, cu puțin timp în urmă, făceau ca rezultatele secției să nu fie cele maxime.

— Această situație și în cadrul organizației U.T.C. numărul nouă, „mecanic seif”, al cărei colectiv și-a propus să își sporească aportul în realizarea operațiilor de autotăiere, urmând să execute, până la sfârșitul acestui an, lucrări în valoare de peste 50.000 lei pe plan. Aflăm că îndeplinirea acestui angajament este posibilă și datorită faptului că o anumită fluctuație superioară ea însăși normele planificate).

tuatie, existentă cu câteva luni în urmă aici, a fost eliminată. Comitetul, în colaborare cu organizația U.T.C. din secție, a realizat și difuzat câteva emisiuni radiofonice speciale, existente încă în activitatea secției; ca și în adunările U.T.C. — de fapt, în continuarea discuțiilor purtate acolo — problemele au fost abordate realist, sincer, și roadele acestei directoare de propagandă au înzestrat să apară, astăzi, nici unul din tinerii cu care am discutat nu se mai gîndește să părăsească unitatea, colectivul în care a deprins meseria de strungar, frezor sau lăcătuș.

— Recent — ne declara secretara comitetului U.T.C., Elisabeta Torok — am lansat două interesante concursuri: desi factura lor era deosebită (primul se referea la o întrecere de scurtă durată între secții, cu obiective „precise, privind ridicarea productivității muncii și a calității; cel de al doilea inițiativă de bună gospodărie între camerele căminului întreprinderii), am socotit că ambele inițiative vor intra în mai largă participare, se vor bucura de mai multă atenție și vor fi susținute de o muncă de agitație audio-vizuală corespunzătoare. Și nu am greșit: informările radiofonice și panourile cu criteriile de concurs, au contribuit substanțial la reușita desfășurării celor două inițiative, primii dintre ele fiind apreciați în mod deosebit de către conducerea unității.

— Desigur ar mai fi lucruri de spus despre modul în care comitetul U.T.C. de la Fabrica „Oltul” desfășoară muncă de agitație audio-vizuală. Credem că faptele prezentate de investigația noastră îi demonstrează în suficientă măsură viabilitatea, eficiența. Ele ne să par, de asemenea, elocvente pentru că reflectă implicit valoarea preocupărilor, a inițiativelor înscrise pe agenda de lucru a comitetului U.T.C., modul în care desfășurarea acestora mobilizează și interesează masa ucenicilor, contribuind la rezolvarea unor probleme majore ale întreprinderii în care muncesc. Este vorba, cu alte cuvinte, despre o experiență pe care o recomandăm și altor comitete U.T.C., pe care ne-ar face plăcere să o aflăm și în cit mai multe unități.

B. ANDREI

Instantaneu din Arad.

Foto: ȘT. WEISS

O zi pe Dunăre

Cu creșterea an în urmă, pe rând terminăm de colindat niște „Urme și poteci” ale Tării de peste Olt, coborînd dintr-o parte în alta pline de izvoare ale Pârîngului, ne-am întins cu fluviumul chiar la poalele Cernei, adică acolo unde el respiră o clipă ușurată de lupta dusă mai sus cu defileul carpato-balcanic și își străneste valurile parcă pentru un imi.

Tin minte cum privindu-i curgerea măiestroasă, m-am simțit fericit că-mi fusese dat să mă întinesc cu el exact acolo unde milenii săpăseră cele mai tulburătoare pagini de istorie (stranie simbioză dintre om și natură) și unde începeau să se scrie noi și pură mai spectaculoase pagini de istorie.

Și mă întrebam atunci, înflorat de semnele unei alte istorii a fluviumului, să fie oare adevărat că apele lui se vor înalta aici zăvorțite într-un lac lung de 150 km și o cadere amfiteatru a acestora de 15 milioane litri pe secundă va da naștere la multe miliarde de kW de energie? Să fie adevărat că se vor

excava aici peste 20 de milioane de m.c. de pământ și rocă și vor fi turnate pe fundul apei mai multe mii de mc de beton?...

Atît plămîcit și dimensiunile mi se păreau fantastice. Străbînd străzile tinutei Orșova, sub care se aflau zidurile cetății străvechi, Dierna, tot nu-mi venea să cred că apele fluviumului vor crește pînă sus în preajma zidurilor Vodiei, citorie a Basarabului Vlaicu Vodă.

Cît zece ani care au trecut și-au pus deja amprenta lor istorică, au rădit acolo cetăți de lumină a căror forță și frumusețe depășesc pînă și fantezia. Sînt în vîrfurile munților, au sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din cele de care aminteam mai înainte. Tot act facem și popas, și nu întîmplător, fiindcă orașul Calafți abia începe să se scutur de mlaștină și să se ridice din nou pe vîrfurile munților, în jurul marelui și sădit sosele de asfalt sprînjinite pe arcuri de aurii se pierd în cîmpurile dunărene iar noi, cei de pe ea, știm că în urma lor mîriștea și răcolită de o altă armată, cea a tractorarilor, peisaj care tine tot de istorie, o istorie la fel de interesantă ca aceea a fluviumului și care, pentru a fi scrisă, a avut nevoie de timp, nu atât de lung precum cel deșus de lungirile fluviumului să străbăta arcul muntos dintre Alpi și Carpați și mai apoi cel carpato-balcanic, dar totuși istoric. În fața Calafților ne întîlnim silueta albă a unui vas rapid, „Săgeata”, unul din

Pe santierul de investitii ATENȚIA CONCENTRATĂ SPRE OBIECTIVELE PRODUCTIVE

Șantierul naval Galați Optimismul constructorilor

Am vizitat zilele acestea Șantierul naval unde trei constructori I.C.E.M.S.C. Grupul de șantier lucrări hidrotehnice și Grupul de șantier construcții industriale și agrozootehnice (I.C.A.Z.) au de executat până în 1977 investiții de câteva sute de milioane lei. Într-o obiectivele cele mai importante se află bazinul de armare nave 18.000 t.d.w., capacitatea proiectată pentru execuția navelor oceanice de 25.000 t.d.w. ce se vor produce pentru prima dată în acest șantier, docul uscat cu cameră de evacuare etc.

La bazinul de armare s-au bătut pilonii de la uscat până la clădirile existente, a început turnarea radiatorilor pentru grinda de rulare a macaralei de 20 tone, s-a executat un perete de consolidare lung de 190 metri. Oamenii sunt optimiști, dar acest optimism trebuie să aibă garanții ferme. Pentru că trebuie să spunem că există încă neajunsuri care fac ca termenii să fie depășite. Ritmul nu este încă cel care ar trebui să fie, se mai întârzie, multe absențe și înviri, utilajele nu sunt folosite la întreaga lor capacitate. În ceea ce privește bazinul de armare în ansamblu s-au fost rămase în urmă cu circa două luni. Sînt rămase în urmă, de asemenea, lucrările de instalații de la prelungirea cheiului de ambar, nu s-au montat tablourile electrice de comandă pentru alimentarea convertizoarelor de sudură. La un alt obiectiv, docul uscat cu cameră de evacuare, lucrările puteau începe cu două luni mai devreme dacă se făceau probele la colană forată. Vinovații și vinii — destule — și vesnicul procedeu de a se arăta unul pe celălalt cu degetul. Să ne oprim la câteva aspecte, abordate în discuția noastră cu inginerul Fazekas Lorand, șeful serviciului reparatii-intreținere de la Șantierul naval.

Greutăți am avut inițial din partea Institutului de proiectare transporturi auto-nave și aeriene din București care a trimis foarte tirziu documentația pentru bazinul de armare. Normal trebuia să o primim în trimestrul III al anului 1972. Pentru partea hidrotehnice ne-a sosit la 15 noiembrie, iar pentru instalații la... 5 martie 1973. În aceste condiții finanțarea s-a deschis la mijlocul lunii decembrie. Un calcul sumar arată că această întârziere echivalează cu amarea unei nave în procent de 30 la sută nemaiavînd de faptul că întârzierile duc la diminuarea capacităților de producție și se răsfrînge asupra îndeplinirii sarcinilor de plan.

Iată și un alt exemplu care demonstrează că termenii devenite lege sînt încălcate chiar dacă se găsește justificare, chiar dacă se caută și se găsește vinovații. Pentru că lucrările din etapa a doua să se desfășoare în ritm susținut, trebuie eliberată zona prin mutarea unui depozit de combustibil pe un alt teren, I.C.A.Z.-ul, după cum ne confirmă inginerul Traian Frencheș, șeful șantierului nr. 3, a primit proiectul foarte tirziu, abia acum 20 de zile. Proiectul a fost realizat de Institutul de proiectare construcții mașini din București. Nu este însă singurul vinovat. După cum ne relatează tovarășul Anatolie Mehic, secretarul comitetului de partid de la Șantierul naval, vinovați este și beneficiarul care n-a rezolvat timp această problemă.

Telex

● Noi și însemnate succese au înregistrat în ultima vreme constructorii de pe Șantierul navelor hidrocentrale de la Noaptes, Zăroneni, Băileștii, Minicesti și Vileele, aflate în diferite stadii de execuție pe râul Argeș.

● Astfel, pe șantierul centralei hidroelectrice de la Noaptes, montajul turbinei a fost încheiat cu 30 de zile mai devreme, iar în prezent se desfășoară din plin lucrările de bobinare a generatorului. Cu 30 de zile în avans față de grafice se află, de asemenea, lucrările de betonare a derivației hidrocentralei de la Băileștii, în timp ce la Zăroneni s-a încheiat cu 15 zile înainte de termen, montajul turbinelor și betonarea unei însemnate părți a viitorului lac de acumulare.

● Un avans de 15 zile față de termenul planificat s-a înregistrat și la turnarea betonului și corpul barajului hidrocentralei de la Vileele, precum și la betonarea clădirii centralei electrice de la Minicesti.

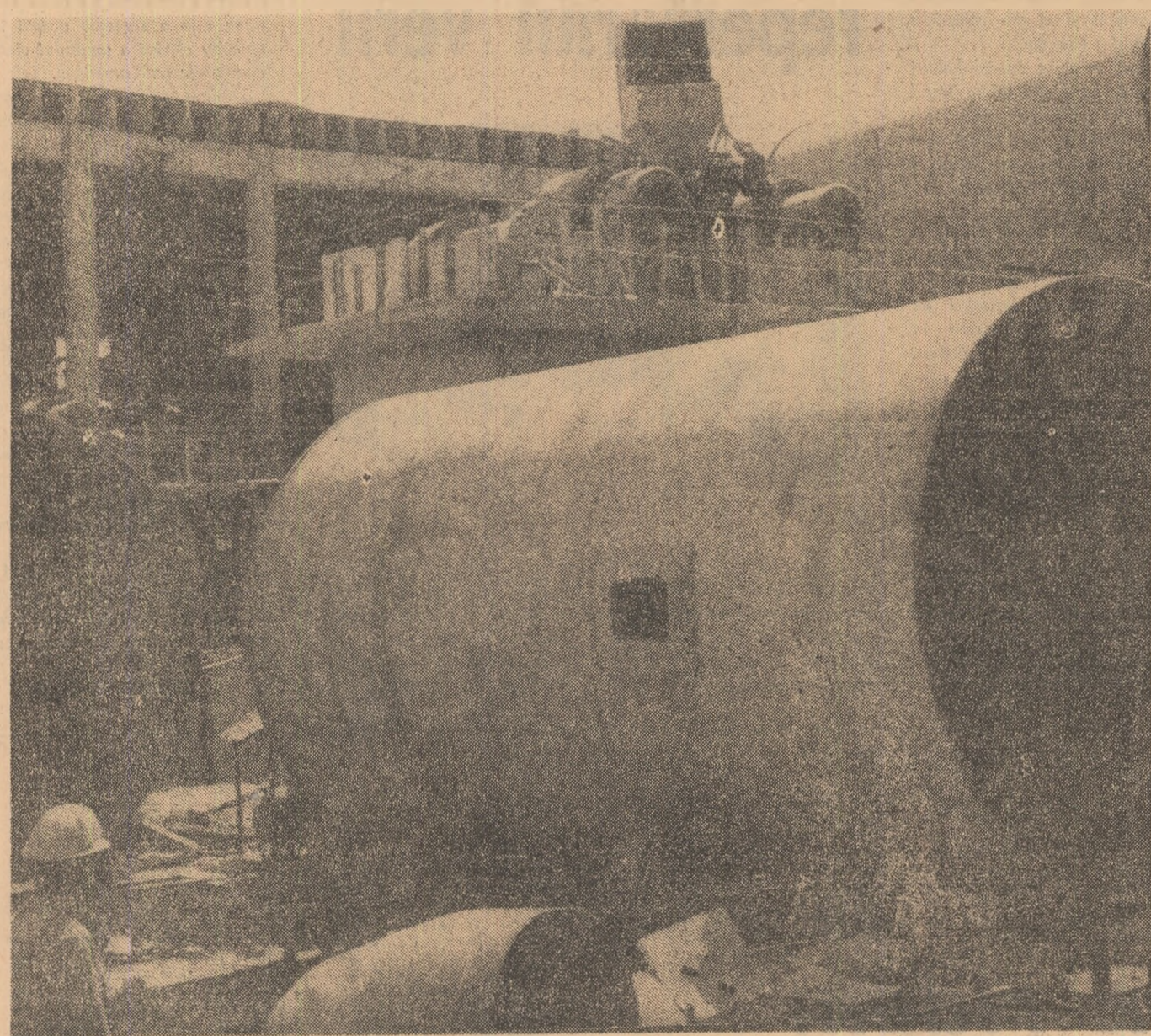
● După patru luni de la începerea construcției, lucrările pe șantierul Filaturii din Gura Humorului se află în stadiu avansat față de grafice. Prin construcția centralei termice s-au creat condiții ca utilajele să poată fi montate în hala principală de producție încă din iarnă, adică cu un trimestru mai devreme. Depășirea planului de investiții cu 1,2 milioane lei, realizată pînă acum, s-a obținut în cea mai mare parte pe seama creșterii productivității, indicator care a sporit în perioada amintită cu 1,5 la sută peste nivelul planificat.

● Colectivul șantierului Isănia al Truștilor de construcții industriale Craiova, unitate care ridică obiectivele fabricii de îngrășăminte complexe de pe platforma chimică, a inserat în situațiile operative ale primelor 8 zile scurse din luna august realizări superioare cu 10-25 la sută nivelului mediu înregistrat zilnic în luna iulie. Succesul se datorează hotărârii colective de constructori de pe șantierul amintit de a da viață chemării secretarului general al Partidului privind intensificarea ritmului de lucru în lunile august și septembrie. Semnificativ apare faptul că de la începutul anului și pînă acum acest colectiv a depășit sarcinile de plan cu 4.500.000 lei, obținând avansuri de 1-4 luni față de prevederile inserate în graficele unor importante obiective.

— În alte cazuri o anume înecetăneală din partea Șantierului naval a creat la rândul ei greutăți constructorilor. „Au fost cazuri, spune inginerul Fazekas, cînd am rezolvat cu întârziere observată în jurul construcțiilor”. Ni se dă și un exemplu: o întârziere de trei săptămîni în cazul halei de asamblare nave de 25.000 t.d.w. a făcut ca o însemnată cantitate de construcții metalice să nu se monteze.

— Spuneam că se fac eforturi pentru recuperarea timpului, pentru devansarea lucrărilor. Din păcate, uneori în calea lor se ridică adevărate bariere. Grupul de șantier lucrări hidrotehnice Constanța trebuie să trimită în luna mai draga „Marea Neagră”. Draga a sosit abia în a doua jumătate a lunii iulie, întârziere care echivalează cu forarea a cel puțin 45.000 m.c. pămînt. A sosit, dar nu se poate folosi în permanență. Acum, de 10 zile este defectă. Tot defectă a fost și în perioada 25-30 iulie, timp în care s-ar fi putut fora 8.000 m.c. pămînt. Draga fluvială trimisă de același partener, tot cu o întârziere de o lună și jumătate, a stat și ea defectă în perioada 1-8 iulie. Nu sînt însă singurele exemple. Trebuie luate însă măsuri pentru recuperarea timpului. Fiecare lucrare să se execute în grafic, constructorii să lucreze în trei schimburi, I.C.A.Z.-ul, care are pe acest șantier două grupe de constructori, să numere un coordonator care să sincronizeze toate lucrările. În același timp este necesar un control mai riguros din partea beneficiarului și în primul rînd al inginerului Fazekas, în sarcina căruia se află investițiile.

LIDIA POPESCU

Investiții de bună calitate, realizate în termen — obiectiv major al lucrătorilor din industrie

Ca pretutindeni în țară, în aceste zile crează intens. Tinerii muncitori, prezenți a-și respecta angajamentul asumat — toride pe șantierul Combinatului de lăniți în număr mare pe șantier, sint hotărîți să intrearea combinatului în funcțiune la termenul stabilit.

și azbociment Cimpulung-Muscel se lu-nu-și preocupătească nici un efort pentru

Foto: O. PLECAN

DAR SĂ NU UITĂM NICI CĂMINELE PENTRU CEI CARE LUCREAZĂ LA NOILE CAPACITĂȚI!

BUCUREȘTI Termenul inițial poate fi respectat

Continuînd investigațiile privind ritmul în care se desfășoară lucrările de construcție a unor cămine muncitorești, ne-am oprit în Capitală, la cele două noi cămine și celor beneficiari vor fi tinerii muncitori de la Uzina „Semănătoarea”.

Înainte chiar de a prezenta câteva din cauzele cotei sub așteptări la care se situează lucrările acum, „divulgăm” concluzia anchetei noastre. După cum a rezultat din investigațiile desfășurate la nivelul întreprinderii proiectante (Institutul Proiect București), al beneficiarului (Semănătoarea), al Comitetului popular municipal București și chiar al unității constructoare (Întreprinderea „Granitul”), există posibilitatea ca cele două cămine să fie totuși gata la termenul prevăzut inițial! Să trecem însă la analiza faptelor.

Considerăm, în primul rînd, că printre cauzele care au determinat prețerea cu întârziere a proiectului se inscrie și insuficiența preocupare (observația este valabilă și în general) și pentru amplasarea judicioasă a căminelor: în cazul de față s-a renunțat succesiv la două variante de amplasare, abia a treia — situația în strada Dimbovitel 9-11 — fiind adoptată ca definitivă. Această opinie este de altfel împărtășită și de către arhitectul șef al Capitalei, Tiberiu Ricci, de către directorul tehnic al I.P.B., Mircea Dima. Acestui aspect i se adaugă și poziția rezervată, reticentă, a întreprinderii constructoare, „Granitul”. Aceasta a refuzat să execute, mai

faptul că atacarea sa a început cu alita întârziere, dacă nu însăși întreprinderea „Granitul” (?). De asemenea, constructorul — deși lucrul constituia una din atribuțiile sale legale — nu s-a preocupat din timp pentru asigurarea utilajelor necesare centralei termice cu care este prevăzut proiectul; ori, procurarea acestora pînă la sfîrșitul anului este destul de dificilă. Să adăugăm încă o observație: ritmul de lucru actual nu este suficient pentru a permite încheierea lucrărilor pînă la 31 decembrie a.c.

Dată fiind această pasivitate colectivă, ne permitem, pe baza observațiilor anchetei noastre, să sugerăm celor în drept cîteva direcții de acțiune concrete care pot și trebuie să ducă la depășirea situației actuale.

Întreprinderea „Granitul” trebuie să renunțe măcar acum, în ceasul al doiesprezecelea, la pretenția refacerii proiectului în structură „construcție de locuințe”, pretenție de altfel absolut arbitrară deoarece — așa cum recunoștea chiar conducerea unității — nu există în momentul de față nici o prevedere legală care să reglementeze construcția de cămine în acest fel.

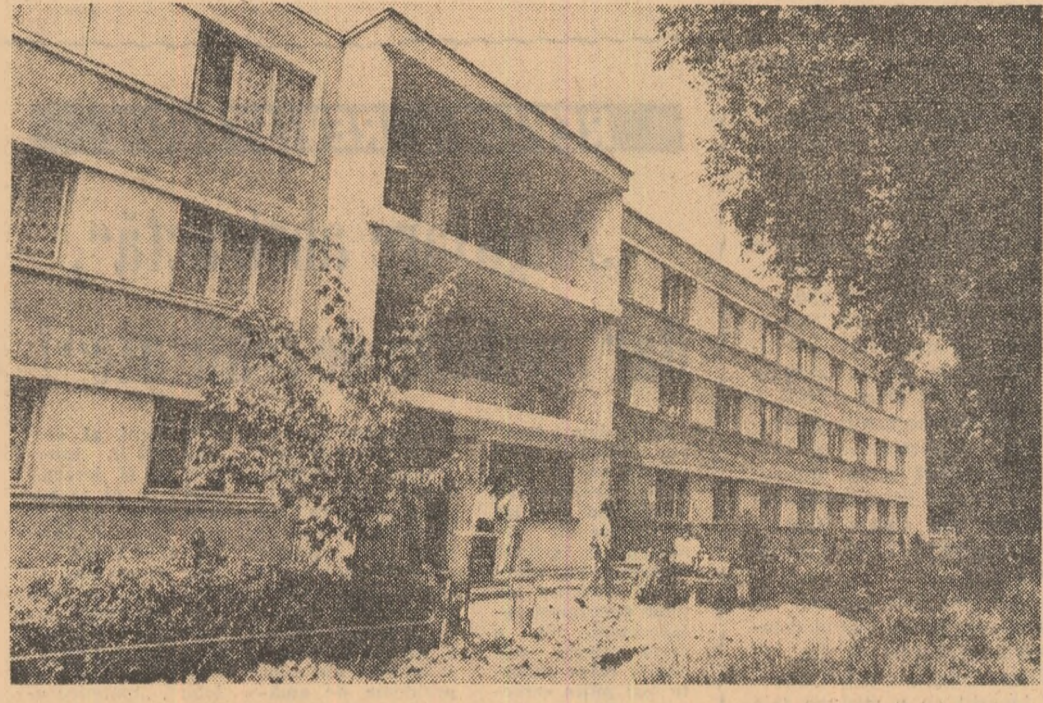
De asemenea, pentru ca desfășurarea lucrărilor în șantier să intre, în sfîrșit, în deplină legalitate și să poată căpăta și eficiența, ritmul dorit, trebuie deschisă finanțarea în bancă. Desigur că această presupune acceptarea termenului de dare în folosință prevăzut inițial. Fără această propunere deoarece lucrul este posibil.

— Întreprinderea „Granitul” — ne declară un cadru cu mare experiență în munca de construcții, arhitectul Aurel Căciulă, șef de sector la I.P.B. — are toate condițiile să încheie această lucrare în timp util, la data prevăzută în contract. Un exemplu concret în sprijinul celor afirmate îl oferă, de pildă, Fabrica de prefabricate „Militari”, care — printr-o mai bună organizare a lucrului — reușește în mod frecvent să realizeze construcții asemănătoare în intervale de timp tot atât de scurte sau chiar mai scurte, decît cele cu care este confruntată acum Întreprinderea „Granitul”.

ANDREI BĂRSAN

ALBA IULIA De ce nu se apelează la tineri?

Cunoscînd în ultimii ani o industrializare rapidă, municipiul Alba Iulia reclamă o explicabilă nevoie de locuințe și în mod deosebit de cămine pentru tinerii nefamilisti. Pare paradoxal, dar construcția celei mai mari fabrici din localitate — cea de utilaje — n-a durat nici doi ani. Acelorași constructorii le trebuie, se pare, un timp dublu pentru a ridica un cămin cu patru nivele. Nici chiar atunci cînd este vorba despre ei însăși, constructorii, mai bine zis întreprinderea judeeană de construcții, nu depune străduința cuvenită ca lucrurile să meargă mai

De curînd la Brăila a fost dat în folosință un elegant și modern cămin pentru tineri, nefamilisti pe care-l prezentăm în imaginea alăturată. Ceea ce dovedește, o dată în plus, că atunci cînd se respectă termenii, cînd beneficiarul și constructorul acționează cu fermitate, își organizează judicios activitatea, lucrurile pot fi duse cu bine la sfîrșit.

bine. Căminul destinat tinerilor săi, care ar trebui să-și primească locatarii peste numai o lună, se află de-abia la primul etaj.

— N-avem cu cine să lucrăm, se plînge conducerea întreprinderii. Ne lipsește 400 de zidari, 150 de dulgheri, 50 fierari-betonisti și o mulțime de muncitori necalificați. N-avem suficiente condiții de cazare, argumentează tehnicianul Cornel Sioce.

— Și, într-adevăr, așa stau lucrurile. Dar întreprinderea putea să-și asigure condițiile respective, însă construcția căminului de care vorbeam a fost mereu târăgănată, iar un alt cămin, construit, nu demult, pentru nefamilisti, a fost reparatizat în ultima clipă, în cea mai mare parte familistilor.

Am reținut aceste aspecte, la constructor, pentru că ele explică în bună măsură fluctuația, deci lipsa forței de muncă și implicit întârzierile la celălalte cămine din oraș.

— La cîte cămine ar trebui să lucrăm în prezent? I-am întrebat pe inginerul Horia Ră-

cecu, șeful serviciului relații al I.J.C.M.

— Avem în planul pe acest an căminul nostru cu 300 de locuri, căminul turnătoriei de fontă, हेuului economice și altele două pentru Fabrica de porțelan și Uzina de utilaje.

Din cele cinci cămine amintite nu se lucrează practic decît la unul singur. La toate celelalte, care la această dată ar fi trebuit terminate, se caută încă documentația: proiecte, modificări de proiecte, dorogări, autorizații de construcție etc. Întreprinderea beneficiare a leargă și acum mult prea incet pentru a stringe și depune în mîna constructorului toată documentația, deci deschiderea finanțării și începerea efectivă a lucrărilor.

— Într-un timp foarte scurt, ne asigură tovarășul V. Nășu din partea întreprinderii de utilaje, noi vom dispune de toată documentația, dar oare va ataca constructorul lucrarea cu un număr suficient de oameni pentru a se încadra în planul pe anul în curs?

Această întrebare și-o pun toți beneficiarii și pe bună dreptate. Răspunsul este evident: forța de muncă este insuficientă și construcția căminelor va suferi — dacă nu se găsește o soluție — amînării și prelungirii care duc la iroriri de fonduri. Și, o soluție ar fi. Am discutat-o cu tovarășul Victor Brașoveanu, prim secretarul comitetului municipal al U.T.C.

— Cîți tineri ai putea mobiliza, în orele libere, pe șantierul celor cinci cămine?

— Atîția cîți ne vor solicita constructorii. Și nu numai pentru munca necalificată. Avem în organizațiile din municipiu instalatori, zidari, timplari, zugravii etc. care cu aceeași bucurie și seriozitate, cu care au răspuns la toate chemările noastre, vor răspunde și de data aceasta. Așteptăm doar să fim solicitați, să ni se spună exact cînd, unde și cîți tineri să trimitem.

Așadar, constructorilor li se întinde o mîină de ajutor. S-o folosească cum se cuvine.

ROMULUS LAL

AGENDA

Tovarăşul NICOLAE CEAŢEŞESCU, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a trimis preşedintelui Republicii Singapore, domnului BENJAMIN HENRY SHEARES, următoarea telegramă :

„Aniversarea Zilei Naţionale a Republicii Singapore — proclamarea ei independente — imi oferă plăcutul prilej de a adresa Excelenţei Voastre sincere felicitări şi cele mai călduroase urări de sănătate şi fericire personală, de progres şi prosperitate pentru poporul singaporez prieten.”

Sunt convins că relaţiile de prietenie care există între ţările noastre vor cunoaşte o dezvoltare continuă, spre binele popoarelor noastre, al promovării păcii şi inteligenţei în lume.

Tovarăşul ION GHEORGHE MAURE, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România, a primit de la preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Italiene, MARIANO RUMOR, următoarea telegramă :

„Vă mulţumesc pentru cordialul şi amabilul mesaj pe care mi l-aţi trimis cu ocazia nămiei mele în funcţia de preşedinte al Consiliului de Miniştri. Imi exprim, la rîndul meu, convingerea că relaţiile dintre România şi Italia vor continua să se dezvolte în toate domeniile, în spiritul prieteniei, al încrederii reciproce şi al colaborării care se consolidează în Europa.”

Primire la tovarăşul Emil Bodnaraş

Miercuri, 8 august 1973, Emil Bodnaraş, vicepreşedinte al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit pe Mohamed Hafez Ismail, consilierul preşedintelui Republicii Arabe Egipt, pentru problemele securităţii naţionale. Într-o atmosferă caldă, prietenească, s-a desfăşurat o discuţie în care s-au prezentat activitatea de securitate a Egiptului, activitatea de securitate a României, precum şi activitatea de securitate a Uniunii Sovietice.

Intreprinderi s-a desfăşurat într-o atmosferă caldă, prietenească. Au fost prezentate activitatea de securitate a Egiptului, activitatea de securitate a României, precum şi activitatea de securitate a Uniunii Sovietice.

Ambasadorul Republicii Arabe Egipt la Bucureşti, Mohamed Hafez Ismail, a primit pe Emil Bodnaraş, vicepreşedinte al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, la domiciliu pe 10 august.

La aeroportul Otopeni, oaspetele a fost primit de tovarăşii Emil Bodnaraş, vicepreşedinte al Consiliului de Stat, George Macovescu, ministrul Afacerilor Externe, Nicolae Ghenea, adjunctul ministrului Afacerilor Externe, de funcţionari superiori de la Consiliul de Stat şi din Ministerul Afacerilor Externe.

Au fost prezente Osman Assal, ambasadorul Republicii Arabe Egipt la Bucureşti, şi membri ai ambasadei.

Concediul de odihnă în ţara noastră. A participat tovarăşul Ghizela Vass, membru al C.C. al P.C.R. Cu acest prilej, a avut loc o convorbire în care s-a desfăşurat într-o atmosferă caldă, tovarăşească.

(Agerpres)

ÎN ÎNTILNIRE LA C.C. AL P.C.R.

Miercuri, tovarăşul Miron Constantinescu, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., s-a întâlnit cu tovarăşii Thorobald Holst, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist din Danemarca, care, la invitaţia C.C. al P.C.R., şi-a petrecut

concediul de odihnă în ţara noastră. A participat tovarăşul Ghizela Vass, membru al C.C. al P.C.R. Cu acest prilej, a avut loc o convorbire în care s-a desfăşurat într-o atmosferă caldă, tovarăşească.

(Agerpres)

PROMOŢIA '73

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

LUCIDITATE

atenţie ! nu-ţi cerea nimic concret, material, nu cerea bani, cerea înţelegere : „Măcar să mă înţelegi” repetă neîncremenţat, fixându-te cu o privire metalică, dezumanizată. Nu susţine înţepină că n-are existanţă în acolo deşeură fundamentala cred că în aceste condiţii, în noi, în socialism, intrajutorarea este o politică de stat şi nu o iniţiativă particulară. Într-un asemenea climat în care spiritul colectivităţii, de grijă, de bunăvoinţă şi atenţie faţă de Celălalt reprezintă oxul convieţuirii, nu-i de mirare că manifestările umanitare apar în proporţie de masă, în cele mai diverse împrejurări : este suficient să publici, de exemplu, numele şi adresa unui tânăr accidentat, imobilizat la pat, ori a unui bătrîn prea îngrijorat, pentru ca mii şi mii de oameni, tineri şi vîrstnici, din toate colţurile ţării, pe care cel în cauză nici nu-l cunoaşte, repet, mii de oameni să-ţi găsească timpul necesar şi dispoziţie sufletească (şi cînd de puţin timp avem în general) cu să-ţi scrie o vorbă de alinare, o ilustraţie, să-ţi trimită o atenţie, să intervină chiar pentru a-l scoate dintr-o situaţie dificilă, pentru a-l ocroti cu căldura lor promptă, cu compasiunea lor nobilă, pe Necunoscutul îndurerat.

As adăuga, deci, într-un echilibru potrivit, alături de cuvîntul milă, cuvîntul luciditate. Mila, în sine, poate să se exprime cînd şi cînd, depinzînd — această realitate — de propria umoare. Dar atunci cînd luciditatea fecundă este milă, cînd impulsul de a-l sprînjii pe altul aflat în impas, de a-l proteja, de a-l consola, nu mai ţine — exclusiv — de suflet, ci şi de creier, omul (şi omul societăţii socialiste în special) se poate scuti pe deplin om. Luciditatea nu mai este o altă oportunitate înobăvită, înfiinţată subtile, combinată ale „chimismului interior”, ci te obligă să vezi şi să înţelegi lucrurile aşa cum sînt, să acţionezi întotdeauna în consecinţă atunci cînd poţi, iar Celălalt (şi tu fiind, pentru altul, Celălalt), are neapărat nevoie. Fortind oarecum nota, aş îndrăzni să spun că luciditatea e primordială, lănsînd chiar formula : Ajut din luciditate, nu din milă. Sau să fie corect (şi formulă aceea) tot biata noastră puodare care se cere, „camuflată” sub haina de protecţie a unei noţiuni „mai reci” ? Tot ce se poate.

POSTAŞUL INDISCRET

Pedagogii... Prelucraţi

La Liceul de construcţii industriale din Iaşi, pentru a menţine disciplina zice, pedagogii folosesc metoda „pedagogică”. Nu surprinde că despre această comportare nedemnă a pedagogilor nu s-au sesizat nici cadrele didactice, nici conducerea şcolii, nici organizaţia U.T.C. Singura măsură luată, la sesizarea noastră, este aceea a prelucraţi acestor abateri cu pedagogii din Iaşi.

Simţind, de asemenea, că încheierea U.T.C. Singura măsură luată, la sesizarea noastră, este aceea a prelucraţi acestor abateri cu pedagogii din Iaşi.

Să fie trasi la răspundere cei vinovaţi, să dea socotă şi cei obligaţi să-i „supravegheze” pe pedagogii. Sî, cum asemenea abateri au fost semnalate şi-n alte licee credem că e de datoria Ministerului Educaţiei şi Învăţămîntului să ia în discuţie situaţia şi comportarea pedagogilor, să fixeze cadrul optim desfăşurării activităţii lor, să ia măsurile necesare pentru a curma acest fel de abateri.

A apărut revista LUMEA

nr. 33/9 august 1973

Astăzi a apărut numărul 33 al revistei „Lumea”, din al cărui sumar reţinem :

Cu prilejul vizitei sale în România — o convorbire cu secretarul general al O.N.U., Kurt Waldheim, Actualitatea săptămîni este ilustrată prin corespondenţele din Geneva, Cairo, Berlin, Beirut, New Delhi, Tokio, Pekin.

Referitor la istoricul relaţiilor dintre România şi ţările latino-americane, revista „Lumea” publică prima parte dintr-o sinteză intitulată „Repere ale cunoaşterii”.

Conjunctura economică şi fluctuaţia valutară occidentală fac obiectul unei ample analize.

Revista publică un nou episod al serialului „Duelul armatorilor” intitulat „Dispar vapoarele”. În acest număr, continuarea jurnalului de bord al unor naufragiaţi britanici în Pacific.

Rubrica „1000 plus 1” şi puţele de vedere din presa mondială conţin numeroase ştiri, informaţii şi opinii despre evenimente politice internaţionale.

CRONICA U.T.C.

Înapoierea delegaţiei tineretului şi studenţilor din România care a participat la Festival

Delegaţia tineretului şi studenţilor din ţara noastră, care a luat parte la cel de-al X-lea Festival Mondial al

Tineretului şi Studenţilor de la Berlin, s-o înapoiat în patrie, miercuri dimineaţă. (Agerpres)

ÎN MUNȚII RODNEI

(Urmare din pag. 1)

după planul stabilit. Numoi că — şi în asta a constat meritul cel mai mare al echipei lui Filipsson — lăcrînd cu un acvariu de 2-250 m. peste plan în fiecare lună, întinbură a avut loc cu 17 zile mai devreme. „Successul acesta — imi mărturiseşte Octavian Iugan — a fost posibil numai datorită seriozităţii cu care am lucrat şi constinţei că lucram o treabă bună. De aceea şi rezultatele pe care le vom obţine în viitoarele zile, în cinstea zilei 23 August sînt convins că vor fi destul de frumoase, aşa cum le dorim”.

Coborînd în altele şi alte galeii avem să înţelegem alţi mineri, tineri şi ei, integraţi trup şi suflet dorinţei şi scopului comun : apărarea şi sporirea prestigiumii exploatareii miniere prin obţinerea de noi recorduri la înaltare, la excavarea şi expedierea minereului. Rob Dăniţ (24 ani), Debreţin Florea (18 ani), lăcrînişt de mină, ca de obicei şi ceilalţi mineri ce alcătuiesc „frontul de nădejde” (cum imi vorbira un minier mai vîrstnic despre tinerii) al Rodnei reprezintă, fără îndoială, catalizatorul energilor întregului colectiv.

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

La serviciul personal li s-a spus că în curând va avea loc o întâlnire la Bucureşti la conducerea combinatului cu inginerii şi subinginerii soşii la posturi. Luni, inginerii care nu s-au prezentat încă la posturi : Hunezoara va aştepta!

La angajare, afirmă inginerul Gheorghe Ivan, ni s-a spus că vom trece în grupă, timp de cinci luni pe la fabrica „Săpăţina”. Am început cu coşeră. Seful secţiei ne îndruma pas cu pas, ne pune la curent cu complicatele procese tehnologice. Avem multe lucruri de învăţat.

